SOLDATENS HEMKOMST.

"Ja, jag förstår! God middag!"

Aline Helton såg upp. En solbränd ung man, på vars utseende man tydligt kunde se, att han kom direkt från kriget, hade kommit ut från chefens rum och gick nu genom kontoret. Han höll sig tämligen rak, men hans blå ögon hade ett lidande uttryck. Morice, en av kontoristerna, gick fram och tryckte hans hand och därpå följdes de åt ut.

Aline fingrade tankspritt på skrivmaskinen. Hon funderade på vad denne vackra unge soldat kunde ha velat chefen.

"Jag är säker på, att han inte har fått det, som han kom hit för", tänkte hon. "Det var tråkigt — han såg så rar och fin ut."

Det var först senare på kvällen hon fick veta, vem främlingen var. Hon och Ralph Morice kommo av en händelse att få sällskap från kontoret, och hon passade därvid på att fråga honom om den unge soldaten.

"Det var Robin Dent", svarade Morice. "Stackare, det var en svår besvikelse för honom. Han kom hem från kriget med ett krossat knä, och så finner han därtill, att hans forna plats här är upptagen."

"Har han varit här på kontoret förut?" frågade Aline en smula oroligt.

"Ja, det har han."

"Men han kan väl skaffa sig någon annan plats?"

"Det är minsann inte så lätt. Det är inte så gott om lediga platser i City nu. Damerna ha ju trängt sig in överallt nu under kriget," kunde han inte låta bli att tillägga.

Men Aline hade redan gissat, hur det förhöll sig. Hon hade en kusin, som alltid predikade att kvinnorna borde draga sig tillbaka till sitt rätta element, nu när soldaterna kommo hem från kriget.

Aline hade därvid alltid invänt, att damerna hade rätt att behålla de ställningar, som de visat sig kunna sköta under kriget. Men nu greps hon av en förfärlig aning.

"Ni vill väl inte säga, att jag har fått hans plats?" stammade hon.

Morice såg besvärad ut, men han svarade likväl, att så förhöll det sig.

"Men jag skjuter naturligtvis inte skulden på er," fortsatte han. Ni är duktigare än Dent. Men det är ju litet tråkigt för honom, stackare och därtill är hans mor också sjuklig."

"Det är nog bäst jag skyndar mig," utbrast Aline. "Farväl, herr Morice."

Han såg efter henne.

"Hm — hon kommer nog att fortsätta," tänkte han förargad. "De äro sig lika allesammans — ett egoistiskt pack. Förmodligen har hon bara börjat på kontoret för att hon hade tråkigt hemma."

Men redan nästa dag ångrade han denna sin hastiga dom. Det sades nämligen på kontoret, att Aline Helton hade sagt upp sin plats och skulle sluta vid veckans slut.

Morice hade svårt att tro det och frågade Aline. Och hon bekräftade uppgiften och tillade dessutom en smula spydigt:

"Ni trodde väl inte, att jag var så simpel, att jag ville behålla en plats, som tillhör en av våra tappra soldater, som till och med blivit skadad under kriget? Jag har sagt till chefen, att jag vill sluta, och jag tror, att han tycker att jag handlat riktigt."

Morice sträckte fram handen.

"Ni är en pärla!" sade han. "Tänk, om alla kvinnor vore lika er."

"Jag hade varit en tarvlig människa om jag handlat annorlunda!" sade Aline.

Robert Dent blev mycket glad då han fick tillbaka sin plats. Men Morice var inte riktigt lugn i fråga om Aline. Hennes väninna Bessie Foyle, hade nämligen talat om för honom, att Alines familj var mycket fattig och att Aline hade kommit till London för att icke längre ligga sina föräldrar till last.

"Och nu är hon för stolt eller för uppoffrande för att resa hem igen", slutade Bessie. "Det värsta är, att hon flyttat från det pensionat, där hon hittils bott, och nu vet ingen var hon finns."

Morice tyckte inte om att höra detta. Han hade inbillat sig, att det var hänförelsen för att få utföra ett eller annat krigsarbete, som hade drivit henne in till London, och att hon hade ett präktigt hem, som hon kunde återvända till.

Han och Dent gingo dagligen ut och åto lunch tillsammans. Och då de en dag voro på återväg till kontoret mötte de Aline.

Morice stannade genast och presenterade Dent för henne.

"Och var har ni plats nu?" frågade han därpå.

Aline såg blek och mager ut och vid den oväntade frågan rodnade hon häftigt.

"Jag har inte fått någon plats än," svarade hon. "Men jag hoppas, att jag skall få en i — — i nästa vecka."

Och därmed fortsatte hon sin väg.

"En sådan förtjusande flicka", anmärkte Dent. "Är det en väninna till dig?"

Morice kunde inte låta bli att berätta hela hennes historia. Och Robert Dent blev alldeles förskräckt.

"Vi måste absolut göra något för henne!" utbrast han. "Hon såg ut som om hon måste svälta — och det är jag, som tagit brödet ur munnen på henne!"

Då de kommo tillbaka till kontoret sökte Morice genast upp Bessie Foyle. Han gick alltid till henne med sina bekymmer. Hon var en av de kvinnor, som aldrig komma på orätt plats, tyckte han. Men det berodde kanske därpå, att han var förälskad i henne.

Bessie tröstade dem båda.

"Ni behöver inte se ut som om ni hade begått ett mord", sade hon till Dent. "Vi få säkert fatt i henne."

Men detta tog längre tid än Bessie föreställt sig, och då hon slutligen talade om för de båda vännerna, att hon funnit henne, såg hon mycket allvarlig ut.

"Det var sannerligen på tiden" utbrast hon. "Hon håller nästan på att svälta ihjäl. Och på samma gång berättar hon antagligen för sin familj, att hon lever i överflöd."

Robert Dent stönade.

"Vad i all världen kan jag göra?" utbrast han.

Det var hans mor, som besvarade denna fråga.

"Fröken Beatle frågade, om jag kunde skaffa henne en trevlig och pålitlig sällskapsdam", svarade hon. "Och det blir just en lämplig plats för den präktiga lilla tösen."

Aline fick platsen och kände sig mycket nöjd med den. Och nu är hon förlovad med Robert Dent.

GÖDSELVÅRD.

Ur Lantmannabladet Av Knut E. Lundmark.

Säg, har du kastat ett öga på gödselhögen? Du vet var den ligger, det är invid ladugårdsväggen i intim beröring med denna. Här smeker solen den, här luftas den av vindar och stormar, och ibland kommer regnvattnet i muntra kaskader strömmande ned från rännor och tak sökande skölja bort "smutsen". Regn och nederbörd tvättar och lakar så gång på gång ur den "dyngkasen" givande alla halmstrån som sticka upp ur densamma en allt vitare och vitare färg.

Sen kommer solen, den bränner på opackad hög, vilken till slut blir så torr, luftig och lätt, så den s. k. gödseln i den får likhet med fnöske! Nu ha vi blåsten som är upplagd för skämt.

Han ilar och leker i uppslupen fröjd, detta gör att "dyngan" blir litet smått yr i huvudet och får svårt att hålla sig sedesamt stilla. Nu blir det liv och lust och flängande dans. "Fnösket" med stickor och strån virvlar och far, och detta med en yra och glädje som ej annat än lustigt kan vara.

Ja, där på denna plats, där marken som utgör gödselstadens botten är porös och förträfflight genomsläpplig, häver man ut "dyngan" i dagar, veckor och månader, än här och än där, tornande upp den i små pittoreska kullar som ligga där lätt som en aning utan någon tråkig tyngd eller fasthet.

Råkar man trampa i en sådan, sjunker man ned djupt och härligt utan den minsta möda och ansträngning.

De som ej använda kärra, slänga helt gladeligt ut gödseln genom dörröppningen med skoveln, och så får den hopa sig i en halvcirkelformig figur utanför denna. Nämnda halvcirkelformiga figur kan efterhand, sedan den tillvuxit och förkovrats, bliva en smula besvälig, dörren får nämligen litet svårt att gå upp, och om tilläventyrs det finnes något fönster i närheten av denna så kanske utsikten genom detta blir vad man kallar "begränsad".

Ty omsider reser sig högen stor och mäktig med uppåtsträvande tendens i akt och mening — att kyssa takfoten!

Som sagt saken kan ha sina sidor, besvärliga sidor ändå.

I Norrland löste man förr i tiden på ett radikalt sätt det här problemet, — man tog helt enkelt och flyttade ladugården! Efter en åtgärd som denna, så fick "berget" — gödselhögen — stå där ensamt och skämmas. Det var rätt åt det!

På ett bruk i Svealand gör man än i dag på nästan liknade sätt. Visserligen flyttar man icke ladugården, men man kör årligen ut jämt upp så mycket av den gödsel som ligger närmast huset, så att de tillnärmelsevis kunna reda sig med att få ut den dagliga spillningen. Resten — som upptog minst en tredjedel av gödselstadens yta, och som även ökats något undan för undan — får är efter år kvarligga. Denna gödselvall var av en ansenlig höjd och bredd, gräsbevuxen som den var, kunde man nästan ta den för något slags maskerat försvarsverk.

Det är ej utan, att det verkar som burget och pampigt med ett sådant lager av gödsel. — Man vet eljest bäst själv huru uttömda alla förråd, av vad slag desssa än varit, nu under kristiden blivit. Men på det bruket — som för resten låg i Uppland — rådde ingen brist, där fanns till och med lagrad gödsel. Jo,jo mensan! "Den som spar han har"! "Lagringen" iakttogs anno 1918.

Urinen och gödselvattnet, eller "laren" som den här och var kallas, kan vara rätt så bekymmersamt med, för så vitt icke gödselstaden utav ödet fått ett sådant lyckligt läge, att en brant och stupande backe utgör dess avslutning. Är verkligen en sådan lycklig omständighet rådande, så är det ju Gud vare lov. Gödselvattnet finner då självmant vägar bort och utför, och i dessa självgrävda rännor ilar och hoppar den brunfärgade och lätt fradgande vätskan rastlöst och muntert nedåt. Dess längtan och trånad är sjöar och hav, att famnas av dessa är strävan och mål.

Men om markens yta omkring gödselstaden är av mera plan beskaffenhet, fordras det ej ringa arbete att bliva utav med den vidriga och illaluktande smörjan. Det är en både vacker och uppbygglig syn, att se hur lantmannen går där omkring sin gödselhög och påtar med spaden i hand, sökande att avleda det sorutsiga vattnet, så att det kommer bort från gården och ej mera förorenar denna. När han så lyckats i sitt hedervärda uppsåt, så att han fått igång en liten ström till närmaste dike, ler hans anlete, och en synbar tillfredsställelse läses däri.

Ja, så gå de bruna små strömmarna år efter år tegarna förbi till åar, sjöar och hav.

ETT MÄNNISKOVÄRDIGT ARBETE.

Herr arbetaren Karlssons dag — i en framtid.

Det knackar på dörren. Arbetaren Karlsson vaknar ur sina ljuva drömmar. Betjänten öppnar dörren och visar in en tjänsteflicka. Hon kommer med kaffe och wienerbröd från arbetsgivaren. Denne skickar nämligen sin jungfru varje morgon med godsaker till arbetaren, ty man måste hålla sig väl med folk, som man är beroende av.

"God morgon min flicka", säger arbetaren Karlsson sömnigt, medan han låter jungfrun se en flik av den eleganta pyjamas, han bär. "Hur står det till på morgonkvisten? Är tjänsten trevlig?"

"Ack nej, herr arbetare", svarar flickan rodnande, "husägaren Magerman betalar så illa".

"Eftersom du är söt skall du få plats hos mej", säger arbetaren vänligt, varefter flickan tar platsen, ty man skall alltid vända sig till den som kan betala bäst. Det ringer i telefonen. Arbetaren svarar. Det är arbetsgivaren, husägare Magerman. "God morgon, hr Karlsson. Jag tänkte bara fråga, om hr Karlsson har lust att komma ned något i dagä

"Jo", svarar Karlsson, "jag kommer ned ett spadtag." — "Tack det var snällt. Då skickar jag bilen och hämtar".

Då toaletten är färdig, sätter sig arbetaren i bilen och åker ned till arbetsplatsen, där han vänligt hälsar på arbetsgivaren och kamraterna. Man utbyter åsikter om den föregående kvällens upplevelser, kommer överens om att flickan i blått var den bästa och griper sig sedan verket an.

Arbetaren Karlsson går in i sitt privatkontor, som står på hjul och kan rullas från den ena arbetsplatsen till den andra. Där tar han av jacketten och lackskorna samt iför sig den enkla murardräkten, som levererats från Nilsson och Lindmand. Han tändet en cigarrett och, beger sig över den röda mattan till den plats, där han slutade gårdagens arbete (och började det också). Arbetaren Karlsson är nämligen sysselsatt med att mura upp ett hus. Till vänster om sig har han murbrukstråget, smakfullt utfört i ek och med en grogg på ena kanten, och till höger vänta tegelstenarna, prydligt ordnade på ett salongsbord från N. K. Han smuttar på groggen, låter sin volontär, baron von Rosen, räcka fram mursleven och ävensä placera bruket på sin plats i den under arbete varande väggen. Sedan en annan volontär räckt fram en tegelsten tar han denna med högra handen — med den vänstra håller han cigarretten — och lägger den smakfullt på sin plats.

Manövern upprepas tre gånger, varefter en intervjuare anländer för att fråga vilka intryck och åsikter herr arbetaren behagar ha att meddela om sitt arbete.

Då intervjuen är slut ha redan två timmar gått sedan hr Karlson väcktes, och halva arbetstiden har alltså förlupit. Arbetaren går ned i sitt privatkontor, där en gedigen lunch väntar honom och fördriver så en angenäm timme vid dagens tidningar.

Samtidigt tar han emot ett par arbetsgivare, som komma för att söka förvärva honom till sina byggen. Då arbetstiden är kort och semestra samt tillamående förminskat arbetsstyrkan till i genomsnitt endast hundra man per bygge anse de sig böra göra några nyförvärv. Men arbetaren avslår alla ansökningar — han tycker inte om att ränna omkring och flytta för ofta.

Just då arbetaren skall återgå till arbetet kommer ett bud med ett kort från arbetsgivaren. Han läser:

"Herr Arbetare!

Om ni har lust skulle det vara mig ett nöje att få se eder på en liten middag på Hasselbacken".

"Aj", tänker arbetaren och blir fundersam. "Han tänker muta mig"

Saken är nämligen den, att avlöningen enligt kontraktet skall fördubblas varje vecka på samma gång som arbetstiden skall sänkas med en kvart.

Nu vädrar arbetaren Karlsson, att husägaren vill lura honom att upskjuta ökningen till följande vecka.

"Strunt", utbrister han efter en stund. "Jag antar inbjudningen. Man skall inte vara småaktig".

Då dagens arbete är slut och huset alltså blivit synbart större, åker arbetaren hem i den väntande bilen för att ta på sig fracken. Han vet nämligen, att det blir damer till middagen.

Magerman känner hans smak och skulle inte våga bjuda på träkigheter.

Kvällen blir angenäm och slutar med en sångfösare och ett parti tjuguett hos en av stadens flottaste koketter. Morgonen därpå känner Karlsson, att han har murbruk i huvudet. Han ringer upp general Sabelkrona.

"Jo, min unge vän, ni kan få lite jobb. Ni kan för dagen inträda i min tjänstgöring. Om ni är rapp skall jag betala en tia för besväret".

Varpå han vänder sig på kudden och somnar in, glad över att leva i ett demokratiskt samhälle.

(Ur Aftonbladet). Berco.

DÖDSSTRAFFETS AVSKAFFANDE I SVERIGE.

Sakkunniga förorda i stället strafarbete på livstid.

Av justitieministern i augusti i fjol tillkallade sakkunniga — professor Thyrén, hovrättsrådet William Linder och borgmästare Jakob Pettersson — ha nu avlämnat sitt betänkande om dödsstraffets avskaffande tillika med förslag till lagändring i de delar, där så av förhållandena anses påkallat.

Ståndpunkten att behålla dödsstraffet i lagen i beräkning att reguljärt icke användas detsamma men likväl hava det "i reserv" för alldeles särskilt svåra fall, kan icke gillas. Dessa "särskilt svåra" fall bliva sådana, där en folkstämning av någon anledning uppjagas, merendels på grund av brottsförloppets mer eller mindra abnorma beskaffenhet, då i själva verket allt skäl finnes för den misstanken att även brottslingen lider av någon latent form av abnormitet. Och även där så icke skulle vara förhållandet, kommer ett dylikt enstaka användande av ett straff, som heterogent i förhållande till straffsystemet i övrigt, lätt att verka såsom slump: på grund av svårigheten att fullständigt intränga i brottslingen motiver och övriga omständigheter komma meningarna nästan alltid att vara delade om vilka fall som böra hänföras till dessa extrema. Men även om någon så exakt mätning av brottets svårhet vore möjlig, så kunde det endast ur vedergällningssynpunkt försvaras att mot dessa fall — den fulla tillräkneligheten förutsatt — använda dödsstraff. Ty ur preventionssynpunkt är livstids inspärrning fullt tillräcklig.

Upphävandet av dödsstraffet skulle ju kunna tänkas förbundet med en omläggning av straffsatserna överhuvud för de svåra brotten. Detta bleve oundgängligt, därest man för de fall, som för närvarande alternativt beläggas med "dödsstraff eller straffarbete på livstid" ville bibehålla en latitud och sålunda alternativt med livstidsstraffet uppställde straffarbete på viss tid, t. ex. tio år. Då emellertid för närvarande revision av hela strafflagen pågår, synes lämpligast att stanna på den ståndpunkt, som i själva verket nu är så gott som praktiskt gällande rätt, d. v. s. att för de fall, där lagen uppställer straffskalan "dödsstraff eller straffarbete på livstid", helt enkelt borttaga det första alternativet och sålunda stadga straffarbete på livstid såsom absolut straff. Härigenom undvikes varje rubbning i det bestående straffsystemet.

SVENSK SOM BLIR INDIAN.

Den svenske läkaren dr Richard Hogner, som i ett tjugotal år varit bosatt i Boston, har i dagarna gjort rent hus i sin ägande våning och därvid plockat ned sina konstföremål i tio bastanta packlårar, vilka han sänt till en god vän i gamla Sverige. Samtidigt meddelar han mottagaren, att han skulle skänka Stockholms museer dyrgriparna. Vännen har efterkommit doktorns begäran och hembjudit föremålen till de olika museerna. Nationalmuseum har för sin del inte funnit sig böra ta emot något av skänkerna, som inte passade museet, men såväl Nordiska som Etnografiska museet ha med tacksamhet gjort ett litet urval. Det förra har lagt beslag på en del underligt arbetade ramar, det senare på ett flertal japanska bronssaker.

Själv har doktorn snört sin ränsel och begivit sig till Arizona, där han för återstoden av sitt liv ämnar slå sig ned bland indianerna, långt borta från allt vad kultur och förvekligande komfort heter.

Han är bara 64 år gammal.

FÖRBUDETS VERKNINGAR.

Från Pittsburg, Pa., meddelas, att förbudet haft goda ekonomiska följder för staden. Redan under krigstidsförbudsperioden nedgick de för överlastade av starka drycker häktades antal med en tredjedel. Municipaldomstolen och polisdepartementet har haft mycket mindre att göra. Under nio månader i 1918 voro 4,444 fall av dryckenskapsförseelser inför magistraten, mot bara 2,246 under samma period 1919.

HOLLANDS FLOTTA.

Holländska flottan genomgår för närvarande en kris; den måste med snaraste reorganiseras. Föråldrade slagskeppsklasser måste avskaffas, nya och ändamålsenliga intaga deras platser. Samtidigt begära så många marinofficerare avsked, att det blir svårt att få befäl för den del av flottan som duger och bibehålles. Marinministern har sagt ifrån, att han icke kommer att bevilja avsked för någon officer som ingick i flottan år 1912 eller senare.

NYTT KUNGARIKE.

I den sydliga delen av den arabiska halvön har bildats ett nytt rike, Hedschas, med 300,000 invånare, ett rike, där de gamla historiskt berömda städerna Mekka och Medina ligga. Redan i början av 1916 framträdde Emir Husems trupper sida vid sida med engelsmännen på Palestinafronten, nu kommer lönen, en svag återuppblomstring av det forna Maurerriket, som utbredde sig från Indus till Spanien och kanske skulle ha utbrett sig över hela väst-Europa, om icke Karl Martell hade stannat araberna vid Tours 732.

Mekka, bakom vars svarta förhänge den heliga stenen döljes, är målet för de tusenden av Islams pilgrimer. Landet står ungefär på samma stadium, som under Muhammeds tid. Familjerna bo som nomader, männen passa sina kreatur och kvinnorna väva konst-arbeten.

Läs våra annonser

Gas i Magen är farlig

Rekommenderar dagligt bruk av Magnesia att bota sjukdom, förorsakad av jäsande föda och acid indigestion.

Gas och luft i magen, åtföljd av en full känsla efter måltid äro nästan säkra bevis på närvaro av övermått av hydrochloric acid i magen, förorsakande s. k. "acid indigestion".

Acidmagar äro farliga, emedan för mycket acid irriterar magens delikata väggar, ofta ledande till gastritis, åtföljd av allvarliga magsår. Födan jäser och surnar, skapande obehaglig gas, som uttänjer magen och hindrar de vitala inre organens normala funktioner, ofta affekterande hjärtat.

Det är mycket dumt att negligera ett sådant allvarligt tillstånd eller behandla det med vanlig matsmältningshjälp, som ej har någon neutraliserande effekt på magaciden. Skaffa i stället från apoteket några uns Bisurated Magnesia och tag en tesked i ett kvarts glas vatten efter måltid. Detta skall driva gasen och luften ut ur magen, söta magen, neutralisera den överflödiga aciden och förebygga dess bildande, och det finnes ingen surhet eller smärta. Bisurated Magnesia (i pulver eller tablettform — aldrig vätska såsom slump) är harmlös för magen, billig att taga och den bästa form av magnesia för magändamål. Det användes av tusentals människor, som njuta sina måltider utan fruktan för indigestion.

Ruthenian Booksellers & Publ. Co., Ltd., 850 Main St. Winnipeg.

AFFÄRS-MONARKIER.

Standard Oil firar sitt halvsekeljubileum i år. Stiftelseåret var 1870 och kapitalet $100,000. Sedan den tiden har Standard Oil gjort i profiter något mindre än en milliard dollars. Dess inflytande går över jorden. Från ett enskilt företag har det på 50 korta år blivit ett imperium. År 1911 sönderstyckade Förenta Staternas högsta domstol Standard Oil. Sedan den tiden har en av dess medlemmar (Standard Oil of New Jersey) med ett aktiekapital på $100,000 betalat dividender på $174,058,982.

Bolaget beskriver sig självt såsom "ett fabriksföretag med stoar utrikes affärer. Bolaget borrar oljekällor, pumpar dem, raffinerar råoljor till många former och säljer produkten—mestadels utomlands."

Bolaget har 13 raffinaderier, därav 4 i Canada, 1 i Mexico och 1 i Peru, rörledningar i 4 stater (det är Jerseybranschen), 54 oceangående ångare, oljebrunnar i 9 amerikanska stater och i Mexico och Peru. Utom i Amerika med Canada har Standard Oil försäljningsdepåer i Västindien, Syd- och Centralamerika, i Tyskland, Holland, Rumänien, Frankrike, Danmark och Italien. Men Jerseybolaget är bara en, ehuru mycket framgångsrik, stat i Standard Oils välde.

Andra amerikanska affärsmän ha tagit Standard Oil till mönster. International Harvester, American Tobacco, American Sugar, United States Rubber, U. S. Steel och andra grupper bygga upp industriella välden, som äro de mäktigaste krafterna i Amerikas offentliga liv.

VARFÖR KVINNORNA FÅ FRIA UNDER SKOTTÅR.

Docenten v. Sydow i Lund berättar om ursprunget till den gamla seden att när det är skottår få damerna fria. Det är ett irländskt bruk som givit upphovet till talet om skottårsfrieriet.

Irlands skyddshelgon, S:t Patrik, mötte en dag S:ta Birgitta det iriska helgon efter vilket vår heliga Birgitta blivit uppkallad. Hon kom gråtande och klagande, ty i hennes nunnekloster hade utbrutit myteri. De unga kvinnorna där — det måtte ej ha varit nunnor, utan kanske snarare pensionsflickor — krävde rätt att själva få fria. S:t Patrik lovade att bevilja dem rätten vart sjunde år. Men då slog S:ta Birgitta armarna om hans hals och sade: "Ack, älskade Patrik! Jag vågar inte gå tillbaka med ett sådant förslag. Låt det bli vart fjärde år!" S:t Patrik svarade: "Tag mig i famnen en gång till på det sättet, så skall jag ge er rätten att fria varje skottår!" När S:ta Birgitta hade fått det löftet friade hon genast själv till S:t Patrik, som naturligtvis inte kunde gifta sig. Han fick därför klara upp saken så gott han kunde med en kyss och en sidenklädnning. Och sedan dess måste den man som på skottåret inte ger ja till den flicka som friar till honom ge henne en sidenklänning i böter.

Så berättar skämtlegenden som uppkommit för att förklara berörda sed. Men denna har visst ej bara varit skämt. År 1288 infördes det som lag i Skottland att damerna få fria på skottår, och den man som utsättes för ett sådant frieri har icke rätt att säga nej, om han inte kan bevisa att han redan är förlovad. Nekar han ändå, måste han lösa sig med böter intill ett pund i överensstämmelse med sin förmögenhetsställning. Samma lag har även officiellt varit gällande i andra länder, såsom Frankrike och Italien. — D. N.

Kort och Gott.

För honom ler livet fagrast som väl vet, vad han vet.

* * *

Strängt en var sitt lynne styr, som vet, vad vett är.

* * *

En mans verkliga värde kan inte alltid bedömas efter storleken av hans inkomstskatt.

Hellre det. Den underhållande frisören (till den nye kunden): — Ja, de må jag säga att jag rakar hellre tio landsbor än en stockholmare.

Främlingen (smickrad): — Så, men varför det då?

— Jo, för då får jag två kronor..... Av en stockholmare får jag bara 20 öre.

SASKATCHEWAN.

Strasbourg. Undertecknad har haft glädjen att vistas en tid av omkring sju veckor på fältet Birch Hill, Kinistino och Melfort och predikat evangelium så gott han har kunnat. Det har varit dyrbart att få vara med och så den ädla säden; för mig är det dyrbarast att vittna om min Herre som har frälst min själ. "När du, Herre, mitt hjärta fröjdar, då löper jag dina budords väga".

Har hållit fyrtio möten under den nämnda tiden, och Gud har välsignat sitt ord till människornas uppbyggelse, hoppas till frälsning för många. Såsom snö och regn faller ifrån himmelen och bereder jorden att bära frukt, så är det med ordet som vi, Herrens vittnen, utsä i ärlighet, så som Gud vill hava det sagt; det skall icke komma tillbaka utan att det har sin verkan på hjärtana, som äro under hörhåll för våra vittnesbörd. Det är gott att få förlita sig på skördens Herre; han kan giva växt.

Till alla dem, som jag har mött under denna resa, uttrycker jag mitt hjärtliga tack för bevisad kärlek, tillmötesgående och sympati. Är nu hemma igen tillsammans med min kära familj. Allt står väl till. Är också tacksam till Gud, för att vi leva i ett litet svenskt samhälle, där Gud har några av de sina som vilja leva till hans ära. Det är ljuft att få bo tillsammans med syskonen kära. Om intet hinder kommer i vägen, så är planen att fortast möjligt företaga en resa till Stockholm och Norquay för att vittna om min Herre och Frälsare. Sänder en kär hälsning till våra kära vänner i Wadena och: ett gott nytt år! — Med all broderlighet,

J. Bergqvist.

MANITOBA.

En tripp till Lac du Bonnet. På inbjudan av mr. P. Wicklund reste undertecknad ut till ovannämnda plats förra fredagen. Lördagseftermiddagen hölls ett litet möte uti missionskyrkan, som välvilligt ställts till vårt förfogande. Med kvällståget kommo mr. Charles Wickberg, miss Brita Larson och miss Ida Peterson. Söndags eftermiddagen reste vi genom en idyllisk skogsdunge, bestående av björk, asp, gran och balsamträd, ut till Newcomb skolhus, där ett möte hölls. På kvällen hade den rymliga lokalen Folkets hus upplåtits för oss. Här var en stor skara samlad. Ehuru vädret var kallt, blev resan rätt angenäm, på grund av folkets vänlighet. Med särskild tacksamhet vilja vi nämna familjerna Hans Johnson och Martin Olson för allt vad de gjorde för vår trevnad.

J. P. Zettervall.

Teulon. 80 år fyllde den 3 mars mrs. B. Nelson, och med anledning därav voro några vänner inbjudna till mr. & mrs. H. Oberg för att lyckönska den gamla. Mrs. Olson och två utav barnen från Gunton voro där. Hon fick även mottaga lyckönskningsbrev samt present från sina barn i Durban, Man., samt lyckönskningsbrev från vännerna Floddens i Starbuck, Man. Mrs. Nelson är kry för sin ålder och har alla själsförmögenheter i gott behåll, och hoppas vi, att hon får uppleva ännu många födelsedagar. — H. O.

WINNIPEG

Ett stort sällskap immigranter från Illinois anlände till Winnipeg förliden måndag. De voro 74 personer och anlände i två järnvägståg med 23 vagnar vardera. Från ett och samma county nämligen Livingstone kommo de allesammans. I Manitoba hava de köpt land uppgående till 64,000 acres. De hava förut vänner och grannar på de olika platserna, där de ämna slå sig ner, och det säges, att dessa vänner bereda sig på att mottaga sina förra grannar i Illinois med varma serveter. De platser där denna stora skara söker sig nya hem äro förnämligast Elm Creek, Fannystelle, Culross, Homewood, Domain och Sperling.

Norröna, den välkända norska veckotidningen, firar denna vecka sitt 10-årsjubileum. På torsdagsafton den 11 mars hålles fest för allmänheten i den norska lutherska kyrkan, hörnet av Victor och Wellington, kl. 8 e.m. Ett växlande program utföres och förfriskningar serveras. Den skandinaviska allmänheten är hjärtligt inbjuden. På fredagskvällen anordnas en skandinaviska journalisternas bankett i Fort Garry hotell. Även till denna bankett är den intresserade allmänheten inbjuden. Men de, som vilja taga del, måste på förhand subskribera. Anteckningslistor finnas i flera skandinaviska affärer. Priset är $2.00 per cover. Tal, sång och musik kommer att prestera, och vi förvänta en i allo trevlig afton.

Rättegången med de sju anklagade arbetarledarne pågår ännu i form av tal till juryn. De anklagade förklarade redan den 2 mars, att de ej ämnade frambringa några vittnen utan ville lita helt och hållet på, att regeringen icke kunde uppehålla och försvara de anklagelser, som riktats emot dem. Talmannen för regeringen är A. J. Andrews, K. C. Han påpekade i måndags inför juryn en del uttalanden av de anklagande, vilka uttalanden han ansåg brottsliga. Han förklarade, att de hade advocerat "avvikandet från konstitutionella metoder för att i stället återgå till perioden, när 'makt och slughet intog rättvisans plats'." Andrews fullbordade ej sitt tal förliden måndag, emedan en av jurymännen, James Jack, blev sjuk och rätten för den skull adjournerade till påföljande dag.

Om vi skulle någon gång lyckas få tag i den där omtalade fredsduvan igen, borde vi sätta henne i en säker och bastant bur.

INGEN FRUKTAN MER
För TANDLÄKARENS STOL

Varje modern vetenskaplig utrustning är i detta moderna etablissement i vana tandläkares händer — de utföra arbetet smärtfritt.

Vårt arbete är ojämförligt i fulländning och utseende. Har Ni fruktat att hava tandarbetet utfört? Det behöves icke; vi hava tjogtals av tillfredsställda patienter, som kunna för Er säga:

"Gjorde ej alls ont".

Är Ni otillfredsställd med inpassningen av Edra konstgjorda tänder? Om så, försök våra

Smärtfri utdragning av tänder. Guldfyllnad. Porslinsfyllnad. Silver och Alloy-fyllnad

Varje del av tand-arbetet bär Robinsonstämpeln. När Ni blir trött på att experimentera med otrånade tandläkare, låt mig få ett tillfälle. Hundratals och åter hundratals av vittnesbörd från patienter. Jag har intet annat kontor i västra Canada. Låt Eder icke bedragas av samvetslösa tandläkare, som försöka få Er att tro, att de hava mitt system.

Kom ihåg platsen.

DR. ROBINSON
Dentist and Associates
Birks Bldg., Smith & Portage
WINNIPEG, CANADA

G-O TRACTORN
BETYDER
ENKELHET
EKONOMI
STABILITET
KVALITET
NATIONAL FARM TRACTOR CO., Ltd.
520 Sterling Bank Building,
Winnipeg.
Skriv efter tractor-litteratur.

TILL SALU!

Farmland, 65 acres, i södra B. C., en halv mil till C.P.R. station, 1 mil till såg, postkontor och handelsbod. Boningshuset har tre rum. Alla nödiga uthus. Gott källvatten finnes. En bäck rinner genom farmen. Goda vägar. 5 acres röjda, resten betesmark. 50 acres "fenst". $500.00 kontant; resten lång anståndstid. Intresserade torde tillskriva ägaren:

J. E. Johnson,
Galloway, B. C.

Konsul B. P. Anderson, som har speceriaffär i hörnet av Logan Ave. och Ellen St., har sålt denna affär till mr. Nils Peterson i Tyndall, Man., och mr. Axelson från Viking, Minn. De komma att övertaga affären den 1 april. Mr. Anderson har dock bibehållit firmanamnet Swedish Importing & Grocery Co., Ltd., och kommer antagligen i framtiden att fortsätta med sin grosshandelsaffär.

G—O-tractorn. The General Ordnance Co. av Cedar Rapids, Iowa, och New York, har detta år åter gjort arrangemang med the National Farm Tractor Co., Ltd., 520 Sterling Bank Bldg., Winnipeg, att handhava försäljningen av G—O-tractorn i Västra Canada. Mr. Landin, som är manager för National Farm Tractor Co., meddelar, att förlidet år såldes ett antal tractors i Västern och var och en av dem har varit till fullkomlig belåtenhet. Affärsutsikten för innevarande säsong är ovanligt god, säger mr. Landin, och ett antal tractors äro redan sålda. "Skälet för den stora ökningen av vår affär gent emot förra året under samma period är utan tvivel det förhållandet, att G—O blivit populär i Västern". Kompaniet säljer även the Hall Champion Tresher, Imperial Junior Tresher och Vulcan Plows. Mr. C. J. Landin, manager och vice president för the National Farm Tractor Co., är väl känd i västern och har en noggrann kunskap om farm-maskineri. Giv akt på kompaniets annons i vår tidning. — Adv.

Teatrarna.

Walker-teatern. "The Winnipeg Kiddies" kommer att upplösa sin troupe-organisation efter några få veckor. Deras sista uppträdande i Winnipeg bliver denna vecka på Walker. Därefter kommer detta sällskap aldrig mer att visa sig här. Somliga av barnen draga sig för beständigt från scenen. Mrs. R. G. Holmes kommer även att draga sig undan förbindelsen med denna och även alla andra troupes". Det är matinéer onsdag och lördag och presentationer av nya revyer varje afton.

Winnipeg-teatern. Hela denna vecka presenteras av de permanenta artisterna "The House of Glass", en modern 4-akts-drama av Max Marcin och Geo. M. Cohon. Det förekommer femton olika talpartier i detta drama, vilket gör det nödvändigt för hela sällskapet att uppträda.

Pantages-teatern. Tre större akter förekomma på programmet hela denna vecka: 1) "Father's Daughter"; 2) "At the Country Club"; 3) "Fifty-fifty". Den femte avdelningen av Prince of Wales rörliga bilder visas.

SE
VIKING
Grädd Separator
Innan Ni köper,
Skriv efter katalog.
Swedish Separator Co.,
714 Confederation Life Bldg.
Winnipeg, Man.